

A GALICIA EMIGRADA CELEBROU AFERVOUDAMENTE A SUA FESTA NACIONAL

A COLEITIVIDADE GALEGA TEN OS SEUS ORGAISMOS REPRESENTATIVOS

A colectividade galega de Bos Aires, foi sorprendida fai algún tempo, pola realización de certos homaxes, en honor de dirixentes políticos arxentinos que, polas súas características, tocantes a organización, desenvolvemento e oxeivos a lograr, merecen un esclarecedor e axeitado comentario.

Coidamos que compre destacar, que unha das virtudes mais acusadas das nosas entidades na emigración, foi sempre a total prescindencia observada, respecto de se misturar política interna do país onde moramos. Nin nos piores intre de desconcerto nacional, cando se puñan en xogo toda clase de suturxios pra presionar ós nosos dirixentes e obrígalos a adotar actitudes de osequencia oficialista, poido ser trocada a tradicional posición dos nosos círculos representativos; os que, inda non fai moitos anos, souperon dar unha rotunda proba de barileza e diñidade opóndose a seren usados, pra lle render homaxe a un outo persoaxe xurrido naqueles intre, organizado por un irresponsabel, cando xa as tarxetas tiñan sido espalladas.

Isto ven a conto, pola afanosa teima posta de manifesto por parte dos organizadores dos agasallos que comentamos, de lles dar un carácter doadamente representativo da Galiza residente, xa que, manobrando en procura de comprometer a presenza de caracterizados dirixentes das máis importantes entidades galegas, de feito foméntase o confusiónismo, facéndolas aparecer como partes activas, plenamente identificadas cos homaxeados e por lóxica remenencia, embañeiradas coas doutrinas que representan.

Ningunha persoa, sensata e responsabel, deixará de comprender o perigo e a gravidade que estes e outros feitos semellantes levan aparelados. En primeiro termo, polo torpe degaro de que uns señores, que non representan nada e a ninguén, colectiva e institucionalmente, usen as nosas entidades pra oficiar de caudillos cando os seus caciquiles procederes, fixéronlles perder os postos directivos que outrora ostentaron. En segundo lugar, porque misturar a nosa colectividade en cuestións políticas do país, senta un precedente, que ademais de amenguar o prestixio que as nosas entidades souperon ganar, representa unha potencial perda de autoridade pra o seu futuro desenvolvemento.

A Galiza emigrada, conta con insticións dabondo representativas, como o Centro Galego, os Centros provinciales, a Federación de S. Galegas, a Irmandade Galega, o Consello de Galiza etc., pra que cada unha no seu carácter, interpreten seus patrióticos ansios enchendo unha misión clara e especificamente definida, cal e a de honrar a Galiza en todos os atributos que a particularizan, e fundamentalmente, loitar encol dos seus dereitos de autodeterminación. Os seus dirixentes, cós probado valimento, honestidade e patriotismo, cáseque sin excepción, non poden ser oxeito do manoseo que constitúe o "uso" a que os someten os mercaderes de vaidades. As súas tarefas pra honra e prestixio de Galiza, teñen unha trascendencia e uns alcances, que cecais non todos logren comprender. Faltarían ó seu deber de galegos e de homes representativos de entidades serias e responsabes, si se prestan a ser instrumentos das ambicións de caciquil absolutismo duns señores, cuia mentalidade de "vedetes" da colectividade, soio se move encol de lle impor a todo e a todos, o seu despotismo e afán de mando; inda que, pra o lograr, teñan que botar man dos máis ensarillados amaños.

O Consello de Galiza Premiou o Centro Galego

O 25 de Xulio, Día de Galiza, as 18 horas, a Galiza emigrada, como o ven faguendo todos os anos, lembrou a Rosalía con afervorado homaxe. O pé do moimento que perpetúa o meirande poeta da nosa raza e da nosa patria, foron pousadas devotamente as oferendas froaeres do Centro Galego dos Centros provinciales e do Consello de Galiza.

Abreu o aito o Segretario da Comisión de Cultura do Centro Galego señor E. Sanchez Millarez, falando a seguido o Presidente da Academia Galega da Lingoa, doutor Sebastian Martínez Risco quem, en inspiradas imaxens poéticas, e asociando o nome de Rosalía ó de Castelao na inmortalidade puxo de releu o mensaxe que pra nos os

galegos supón a vida e a obra da insigne Rosalía.

Findado o aito, o numeroso público asistente trasladouse a súa de Xuntas do Centro Galego onde tería lugar a entrega polo Consello de Galiza ó Centro Galego na persoa do seu Presidente, señor Ricardo Badia, do premio Castelao, recentemente creado, co gallo de premiar a entidade ou persoa que nos derradeiros tempos máis se haxa distinguido pola súa laboura a prol da eislaltación de Galiza da súa cultura e personalidade diferenciada.

O premio consistiu nun artístico pergameo realizado polo pintor Marcos de Abelenda con temas galegos representativos, e unha medalla de ouro como eispresión de lealdade a patria.

Fixo a oferenda o conselleiro de Relacións do organismo oferente doutor Ramón Suarez Picallo pondo de noto a laboura que a prol da cultura e a eislaltación da personalidade nacional de Galiza ven desenrolando a cotío o Centro Galego de Bos Aires, o que o fai merecente atal distinción.

O señor Ricardo Badia, en nome do Centro Galego de Bos Aires, con verbas que por intre coutaba a emoción, agradeceu o agasallo, afirmando que o sentirnos galegos e labourar arreo pola cultura e a diñificación e eislaltación da personalidade de Galiza como povo, é a obriga e o deber de todos e cada un de nós, sendo mol aprausado o señor Badia o fincar de pronunciar as afervoadas verbas.

A NOSA TERRA

ANO XLIII

Buenos Aires, Outono 1961

Nº 503

TRASCENDENCIA DAS XORNADAS GALEGAS

A Galiza emigrada, como o ven faguendo todos os anos, celebrou con xúbilo as Xornadas Galegas organizadas polo Centro Galego de Bos Aires, as que, xerarquizadas pola presenza do ilustre Presidente da Academia Galega da Lingoa, doutor Sebastian Martínez Risco, abrangueron un brillo e unha trascendencia cultural e de afirmación da personalidade nacional de Galiza, estraordinarios. E esta emoción, perante o 25 de Xulio, Día de Galiza, ousevouse en todo o continente americano, particularmente nas grandes capitais onde moran colonias galegas.

Cunha documentada conferencia pronunciada o 12 de Agosto en idioma galego, encol do "Pensamento vivo de Castelao" polo doutor Sebastian Martínez Risco, na que abordou aspectos da súa obra artística, literaria e humanista, a que foi seguida con fondo intre por todos os presentes xa que Castelao foi, e é, a figura cume na loita de Galiza a prol de súa autodeterminación nacional, deronse por fundadas as Xornadas Galegas do ano 1961.

Foron dous meses arreo, de presenza de Galiza, na imprensa, na radio e na televisión, na cátedra universitaria e nas saas de conferencias desta cidade de Bos Aires, multitudinaria e cosmopolita... Foi a presenza da Galiza eterna, asoballada e martirizada nos seus dereitos de povo, de nación, mais de cote espranzada, representada polo ilustre Presidente da Academia Galega da Lingoa, doutor Sebastian Martínez Risco, en espírito e emoción contaito coa Galiza ideal que viveu e louvou Castelao; a Galiza libre en terra de liberdade que vive intensamente o drama da patria aferollada, e que sinte a responsabilidade que lle compe na esforzada tarefa de traballar arreo pola súa diñidade a autodeterminación nacional.

AGASALLO O PRESIDENTE DA ACADEMIA GALEGA

Un fato de patriotas galegos ofereceu a Don Sebastian Martínez Risco, ilustre Presidente da Academia Galega da Lingoa, unha cea íntima de agasallo que puxo de noto a admiración e simpatía que esportou o homaxeado pola súa sabencia e lealdade a Galiza.

O agasallo que se organizou nun ambiente de ergueito patriotismo, contou co a adhesión persoal do Presidente do Centro Galego de Bos Aires, do Presidente da "Irmandade Galega", Presidentes dos Centros provinciales Ourense, Lucense, Coruña e Pontevedra, do A. B. C. de Corcubión, Betanzos e da Federación de S. Galegas, ademais de calificadas personalidades da galeguidade.

Os postres ofreceu o Sr. Antón Alonso Ríos, seguíndolle no uso da verba o Sr. Ramón Suarez Picallo quen, sinalou a laboura de grande xerarquía intelectual desenrolada polo ilustre invitado nos medios galegos e arxentinos.

Apos o Sr. Suarez Picallo destacou a firme e decidida posición republicana e democrática, e de autodeterminación de Galiza da colectividade galega de Bos Aires fidel ós liñamentos do inesquecible guieiro Castelao.

Aseguido o Sr. Antón Alonso Ríos ofreceu ó agasallado un fermoso album de estampas representativas da cidade de Bos Aires, e outro de estampas con temas do agro arxentino; e a distinguida dona de Martínez Risco, unha fermosa medalla de ouro coa lenda "lembanza de Bos Aires".

Martínez Risco agradeceu moi emocionado o agasallo e os ousequios, faguendo apos, a eislaltación das dúas Galizas: a que mora nos seus propios lindellos, e a de aquén mar, labourando ambalas dúas, man a man, a prol da Galiza renacida que todos arelamos.

FOISE D. SEBASTIAN MARTINEZ RISCO

Depois dunha estadía de

coase dous meses en Bos Aires foise en viaxe pra Terra D. Sebastian Martínez Risco, Presidente da Academia Galega da Lingoa, invitado de honor do Centro Galego de Bos Aires co gallo de desenrolar un plan de conferencias nas Xornadas Galegas do presente ano.

Don Sebastian Martínez Risco é unha das personalidades máis ilustres do noso país e a súa elevación a presidencia da Academia Galega da Lingoa pon de noto o outo prestixio intelectual e a afervorada afirmación as máis enxebres esenciais da Patria Galega. É así que a xeira que enceta na Academia, polo seu patriotismo e sabencia, ha sere de grande colleita de madurescidos froitos pró ilustre idioma e a cultura de Galiza.

Ademais das conferencias que tan brillantemente pronunciou nas Xornadas Galegas, o ilustre visitante foi invitado a ocupar a tribuna nas Facultades de Filosofía e Letras e de Dereito na Universidade de Bós Aires, e no Instituto Popular de Conferencias do xornal "La Prensa", onde disertou encol de temas culturais galegos deixando nos presentes, arxentinos e galegos, un mensaxe de outa xerarquía espiritual da Galiza renacida.

Nos felicitacións as autoridades do Centro Galego de Bos Aires que, ó prestixaren as Xornadas Galegas coa presenza, cada ano, das máis ilustres e representativas personalidades da nosa Terra, acrecentan e afondan cada vegada máis as relacións fraternas e culturais entre ambos países, Arxentina e Galiza.

ENCOL DUNHA CONFERENCIA NA CASA DE GALIZA

Xa en imprensa este número e na imposibilidade de comentar en extenso o tema tratado polo señor Liño Pérez na conferencia que leu o día 7 de outono na Casa de Galiza de Bos Aires, informamos ós nosos lectores que este asunto será analizado como compre na próximo número de A Nosa Terra.

Nembargante, debemos cecais aclarar que o señor Liño Pérez escolleu ex-profeso o local da rúa San Xosé coa teima para ele saudabel de se sentir "protexido i en clima" diante das afirmacións que o sitúan como un acólito e propagandista do funesto réximen falanxista.

Preguntamos: ¿Qué se agacha detrás de todo isto?... Pois coidamos que o señor Pérez non anda só no choio...

REVOLDAINA

NO PROGRAMA das Xornadas Galegas deste ano organizadas polo Centro Galego, chamounos a atención o recital lírico poético "El Cid Campeador" en homaxe ao doutor Ramón Menéndez Pidal, realizado no salón Castela o xoves 3 de agosto.

E nós preguntamos: Qué relación ten o ilustre historiador e Filólogo hespañol nado na Coruña e o Cid Campeador cas Xornadas Galegas? Porque, que nós seipamos, o esgrevio historiador é un dos galegos máis talentosos pasado ó idioma e á cultura imperialista; e o Cid Campeador ven sendo unha das súas descubertas e creacións: limpouno da innobre condición de mercenario, deulle brillo, adoviouno coas meirandes virtudes cabaleirescas e... aí o tendes ó mito hespañol viviño e coleando...

Insistimos: qué pito toca nas Xornadas Galegas o Cid Campeador e cal é o gallo do homaxe ao ilustre historiador hispano?

E XA QUE estamos de revoldaina co programa das Xornadas Galegas, botémoslle unha esguellada ó do Centro Lucense, ista puxante e dinámica entidade galega que tanto está a faguer a prol da nosa cultura.

Vexamos: no concerto programado para o día 22 de xulio no seu casal de Olivos, comeza así: "Himno Os Pinos" de Pondal...

Señores directivos: Como así as istas alturas...? O "Himno ós Pinos" de Pondal, por unanimidade e propia determinación do povo e na emigración, tomou estado e xerarquía de Himno Nacional Galego, Himno con tradición e Mártires como a bandeira branca e azul, e, a título informativo, diremos que na propia Galiza baixo o franquismo, nas festas de María Pita do pasado ano na Cruña, figuraba o Himno Galego abrindo o aito central dos festexos...

E XA QUE DO MIMNO se trata, levemos de novo a revoldaina acarán das Xornadas do Centro Galego...

Na velada artística programada pró día 29 de xulio no Teatro Colón, ábrese así o aito:

Himno Nacional Argentino
Himno Gallego

Por qué ista diferenza "nacional"? E que o Himno Galego non é nacional? Entendemos que Galiza é unha Nación xa que constituímos un povo historicamente esistente, cultural e racialmente diferenciado, o que quer decir que en base a estes principios, Galiza é unha nación (o de rexión é un termo xeográfico que non ven ó caso) e todo o que dela proveña Himno, bandeira, folklore, historia, tradicións, idioma, cultura, arte, etc., é nacional. E no que ó Estado se refire, ven sendo nin máis nen menos que o artellamento xurídico da Nación... que a iso estamos os galegos "bós e xenerosos", señores directivos...

E COMO NON TODO han sere broncas, vaian as nosas máis afervoadas felicitacións a Comisión de Cultura do Centro Galego de Bós Aires pola patriótica decisión ó artellaren e por en marcha o novo plan trienal —1961, 1962, 1963— do Concurso Literario Musical cos importantes premios de cincuenta e cen mil pesos, o que de feito o convirte no concurso máis importante do espaxado mundo galego, e fará, o non pomos en dúbida, que concurran ó mesmo traballos de outa xerarquía literaria e musical.

DON BLAS PIÑAR según din en Hespaña, andou e andou arreo durante cinco semáns por terras do Brasil, Arxentina, Uruguai, Chile e o Paraguai...

E quen é don Blás? —preguntaredes— un trotamundos?

Non, Don Blás, así como soa: é nin máis nen menos que o director do Instituto de Cultura Hispánica, según "Ya", xornal falanxista madrileño, quen ó impornos da pimpante persoalidade do viaxeiro ponnos ó tanto dos seus hespañolísimos éxitos e salerosos andares por itas ceibas e democráticas terras americanas...

Mais escoitemos a Don Blás:

"Foime doado ollar nistas nacións xuventude con senso social, revolucionario e nacionalista, á que seduceu o noso plantexamento cristiá i hespañol dos problemas aitoais, como solución dun mundo en crise".

"Ollan en nós (no falanxismo hespañol) unha postura valente, auténtica e con capacidade de arrastre perante a mística marxista. Emocións e adhesión que inzou nas xuventudes americanas iste prantexo ó sere eisposto, e por elo coidamos, que é ista a hora de Hespaña en América" (!)

Convañemos en que temos unha moi probe idea de Hespaña e dos hespañois o que nos leva neste caso a non tomar en serio nin o mesmísimo director do Instituto de Cultura Hispánica, iste pimpante Don Blás, versión franquista de Tartarín, que fixo un fantasioso viaxe por terras de América... e o coitado non pasou de Cadiz...

LORENZO FRAGOSO

EMIGRANTES GALEGOS NO POLO NORDE

No xornal falanxista madrileño "Ya" aparez a toda plana unha nota co suxectivo título de "Emigrantes gallegos en el Polo Norte" firmada en Oslo (Noruega) polo señor Augusto Assia, colaborador viaxeiro do devandito xornal falanxista.

Aténdonos ó que dis o xornalista madrileño, pasan de cinco mil os galegos, todos provintes das Rías Baixas, enganchados na frota mercante noruega e nas fábricas dise austral país, e inclusive, afirma da existencia de galegos nas faixas de arenques en territorio próximo ó Polo Norde...

Diciremos a todo isto, que pró despreocupado xornalista franquista o eisodo galego ás xeodas e inhóspitas terras polares ven sendo unha aventura máis da nosa raza soñadora e viaxeira. Espallámonos por América adiante e agora andamos a "conquistar" o Polo...

O que non acara o xornalista de marras son as verdadeiras causas que empurran ós "sonadores" galegos a deixaren a súa Terra, que é a carencia de traballo e os xorrais de fame, a falla de liberdade e horizontes que esprancen unha vida mellor e máis diña.

Lembrouse os Mártires

O 25 de Agosto p/pasado, no Casal do Centro Betanzos, a Comisión Intersocietaria Galega lembrou con afervoadada devoción patriótica o Día dos Mártires Galegos.

Deu comezo o aito co Hino Nacional Galego, e após, fixo uso da verba o segredario da Federación de Sociedades Galegas, señor Alberto Portas, quen afirmou un permanente e afluzado espírito de loita contra o falanxismo, que aferrolla a liberdade do noso povo, mais elo, en base á unión de todos os galegos, e con oxetivos concretos pra que a loita sexa eficaz. O orador foi moi aprausado na súa eisposición.

Fechou o aito o Doutor Ramón de Valenzuela quen, con afervoadado acento condenou o centralismo meseteiro e ultramontano hespañol, que retrasou o normal proceso de evolución no orde espiritual i económico do país galego.

Condenou o réxime falanxista, culminación do centralismo reaccionario hespañol que inzou ó noso país polo procedemento do terror homicida, na opreixón máis feroz e despiadada; e, a seguído, eisaltou o orador a memoria dos nosos mártires que deron xenerosamente a súa vida en defensa dos seus ideais democráticos e republicáns, e pola autodeterminación de Gal-

A Irmandade Galega Escolleu Novas Autoridades

No pasado Nadal a "Irmandade Galega" realizou asemblea xeral escollendo novas autoridades, recaíndo o nomeamento nos seguintes irmandiños:

Presidente: D. Daniel Calzado; Vicepresidente, D. Anton Represas; Secretario, D. Manuel Pedreira; Sec. de Aitas, Srta. María Olga Ares; Tesoureiro, D. Ricardo Flores; Vocais: Sres. Bieito Cupeiro, Alfonso Souto Corbelle, M. da Presa, Manceo Sínde. Vocais Suplentes: Lois Guede y Antón Rodríguez.

O Centro Coruñés Lembrou a María Pita

O Centro Coruñés de Bos Aires celebrou no seu casal social, Sarandí 847, con un programa de festexos conmemorativos das tradicionais festas coruñesas do mes de agosto, que lembrian á heroína María Pita, con dúas conferencias a cargo dos escritores coruñeses, Xosé Blanco Amor i Emilio Pita; e un xantar, ó cual concurriron, ademais das autoridades e numerosos asociados e simpatizantes, persoalidades representativas da colectividade galega, faguendo uso da verba o presidente da entidade, señor Antón Vázquez, referíndose ó gallo do aito que se estaba celebrando.

"La Coruña en la vida que nos dan", foi o tema tirado da súa celebrada novela de ambiente galego, "La vida que nos dan", que o xornalista i escritor Xosé Blanco Amor desenrolou maxisralmente perante o numeroso público asistente, colleitando moitos aprausos o disertante.

A segunda conferencia co suxectivo título "A Coruña na literatura universal" estivo a cargo de Emilio Pita quen foi apresentado polo poeta arxentino Víctor Meliari con verbas axustadas e precisas, pondo de releu a personalidade coruñesa e a fina sensibilidade de poeta e musicólogo galego do conferenciante.

A disertación que nos brindou Emilio Pita, consistiu nun axeito de ben documentado anecdotario histórico-literario da cidade da Coruña, que mantivo tensa a atención do numeroso público que enchía a súa, relatando as impresións de viaxeiros ilustres que pasaron pola cidade berclina, i escritores que se ocuparon dela, tomándoa como escenario das suas creacións literarias, non fallando no percorrer da amena e ilustrativa disertación a nota humorística, e sobor de todo, ó por de nota a esgrevia a orixinal personalidade galega da cidade devandita.

O conferenciante foi moi felicitado pola súa magnífica disertación.

NOVAS AUTORIDADES DO C. PONTEVEDRES

Dacordo o resultado dos comicios efeitoados por ista entidade o 25 de Xunio ppdo. a Comisión Directiva que ha gobernar a institución na xeira 1961-62 é a seguinte:

Presidente, señor Darío Cobas; Vicepresidente, Sr. Benjamín González; Segredario, señor Antón Rodiño Escudero; Prosegredario, Sr. Uxío García; Tesoureiro, Sr. Liño Villaverde; Protesoureiro, Sr. Xesús Fraga. Vocais tidoares: Sres. Manuel Pazos, Xosé B. Iglesias, Xosé Cabanas, Antolín Dios, Xosé M. Castro, Alberto Moldes, Bieito Cereixo, Xosé M. Campos, e Manuel Argibai.

Os nosos desgaros dunha froitífera laboua a prol desta progresista entidade, e dos seus nobres anxeos acarán da patria galega lles desexamos os integrantes da nova Xunta de Goberno.

25 Cabodano do Plebiscito do Estatuto Galego

O 30 de xunio derradeiro a Comisión Intersocietaria Galega realizou no salón da Federación de Sociedades Galegas un importante aito pra celebrar o 25 cabodano do Plebiscito e no cal Galiza toda se pronunciou afervoadamente a favor do réxime autonómico que poría nas mans dos galegos a goberno do país.

O aito deu comezo co Himno Nacional Galego interpretado pola coral "Brétemas e Raio-las" que, ademais, cantou un mangado de cancións populares; e o ben disciplinado corpo de danzas da agrupación executou maxisralmente mui-

ñeiras e xotas que arrincaron afervoados aprausos de entusiasmo no público asistente o aito.

Após, ocuparon a tribuna o señor Xesús de Zabala en nome dos vascos e o doutor Romcamora polos cataláns, fechando o aito o doutor Ramón Suárez Picallo, quen se referiron eloquentemente o significado e trascendencia do Plebiscito de Galiza do 28 de Xunio de 1936, como unha eispresión de liberdade e renacemento de Galiza na súa persoalidade nacional, e no orde económico, o deserolo das suas fontes de riqueza.

SECUESTRO ABORDO

En ocasión da chegada a Bos Ares, dun trasatlántico de pasaxeiros entre os cuais viña unha ilustre persoalidade galega en calidade de hóspede de honor dunha importante e prestixiosa entidade galega dista capital e, habendo feito aito de presenza na nave o presidente e persoeiros da dita institución co gallo de lle presentar os seus saúdos ó distinto viaxeiro, foron sorprendidos por unha audace e rapidísima "Operación comando" de secuestro tan habilmente organizada, que nin tempo lles deron ós directivos co seu diño Presidente a cabeza, a saudaren ó ilustre hóspede. E cando reaxeron do seu pasmo xa os aventaxados guerrilleiros fixéranse fume levándose o distinguido viaxeiro...

Conveñamos, en que non sabemos ben, se admirar ós integrantes do "Comando" de marras pola súa audacia, habilidade e rapidez na acción, diños, abofé, de figurar no máis moderno exército de invasión, ou condenar o feito polo que en sí ten de irresponsable, de descarado e irrespetuoso...

GALIZA, RIQUEZA E PROBEZA

Os baixos rendimentos económicos que outeñen os labregos galegos no seu duro trafegar, non son pra os que vivimos acarón dos problemas de Galiza, ningunha novidade. Os campesiños do noso país, teñen que producir na súa pequena facenda, as patacas o pan e o resto do sustento que precisan; pouco é o que lles queda pra vender, e o pouco que venden, ten de ser como eles mesmos din, sacándollos ó corpo, e decir: privándose do seu disfrute.

Galiza é potencialmente, un dos pequenos países mais ricos de Europa. Naturalmente que baixo o primitivismo económico con que aitalmente se desenvolve, non porá endexamais fornecer riquezas dabondo como pra facer siquer levadeira a vida dos seus moradores. Pra que as devanditas riquezas sexan requintadas, faise mester, urxente e indispensable, o troque total da estrutura económica galega. Se non pode crear riqueza nos pequenos minifundios aituales, con xeitos de traballo primitivos e desarranxados, producindo somentes artigos pra o propio consumo, sin marxe pra comerciar e suministrar materias primas a industria que é mester non somentes pra fornecer a autarquía económica galega, senón tamen, pra fornecer traballo remunerador ó excedente demográfico dos eidos labregos.

Mais, sabemos que todo elo é imposible baixo o sistema político vixente. O único xeito de lograr finalidades concretas na telma de redimir económicamente a Galiza, é posibilitar a eistructuración dun réxime político que afínque seus alicerces no mesmo elemento produtor. Ten de ser o povo galego, artífice do seu propio destino; soio dele terá de xurdir o poder reitor que estea ó seu servizo e aítue encol da súa grandeza.

Non son as nosas ideas, utopías irrealizables nin soños de visionarios. Pra demostrar a factibilidade dos nosos patrióticos anxeos, temos de establecer algunhas comparanzas entre Galiza e dous pequenos e progresistas países europeos, moi semellantes ó noso no tocante a superficie, xeografía e fontes de riqueza; pero máis afortunados en canto a xeitos de goberno, pois eles non están como nós, suxetos a un poder alleo, incompetente, tiránico e marca e Holanda.

Dinamarca ocupa unha superficie de 42900 Km² dos cales bárbaro, referimónos a Dinamarca. 10.000 fican cubertos polas dunas, centros urbanos, terras asolagadas etc. Val decir; que dispón dun territorio útil un pouco meirande que o de

Galiza que é de 29.000 Km². Mais namentras a nosa Terra dispón dunha cabana de 696.957 vacunos, Dinamarca conta con 1.600.000 vacas leiteiras, de raza escolleita, que producen 5.000.000 de Tm. de leite, do cal resultan unhas 156.000 T. de manteiga, das que 140.000 Tm. anuais son destinadas a exportación. Compre por de manifesto, que o gando dinamarqués, somentes pode sair dos seus establos, entre os meses de maio e setembro, debido o longo e rigoroso inverno nórdico. No tocante o rebaño porcino, namentras Galiza atesoura 323.000 cabezas, ten Dinamarca 3.200.000 cabezas, val decir: que por cada porcino que temos nos, Dinamarca ten nove, e así en idéntica proporción acontece co gando cabalar, mular e ovino.

Con Holanda acontece un feito semellante: Ten iste pequeno gran país 32.000 Km² pouco mais de dous mil Km² de superficie superior a Galiza; pero en Holanda moran nun estado de fartura e liberdade 11.000.000 de habitantes, namentras en Galiza apenas mal viven 2.600.000, i— os restantes teñen que emigrar. Holanda non é precisamente un país rico no que a produción de materias primas se refiende, moitas das cales vese na necesidade de importar; non embargantes, Holanda mantén un dos comercios de exportación mais ativos de Europa, figurando no primeiro lugar da exportación mundial en papel de palla. No segundo lugar na de fio de rayón. O segundo lugar na de cerveja, e o primeiro na fécula de pataca. Mais para demostrar doadamente a desemellanza que existe entre Holanda a Galiza, no tocante o comercio de exportación, vaian algunhas cifras referentes a algunhos rubros exportados por Holanda no ano

1954, en todo los cales Galiza f.ica en cero ausoluto:

Radioreceptores e outros aparellos eléctricos, pra o fogar e a industria 575.000.000 de florins, uns 9.775.000.000 de pesetas.

Produtos textiles, seda artificial, tecidos de lán, liño, algodón, cáñamo, yute, etcétera 987.000.000 florins, equivalentes a 16.779.000.000 de pesetas.

Produtos fertilizantes, pinturas, barnices, tintas, perfumes, caseinas, colas etc. 579.000.000 florins, ou sexa 9.843.000.000 de pesetas.

Papel, cartón, artigos de papel, produtos gráficos 240.000.000 de florins ou sexa 4.080.000.000 de pesetas.

Somentes nistes catro rubros, percebe Holanda 40.477.000.000 de pesetas 14.000.000 máis que a renda total de Galiza en todos os ringlas da súa riqueza, que ven sendo nos derradeiros anos de aproximadamente 26.000.000 de pesetas. E si o exposto non abundara e pra completar o panorama comparativo con productos agrícola-gandeiros, dígamos que namentras o país galego produciu 22.000.000 de dúcias de ovos. Holanda outen 173.000.000. En Galiza industrializábase 60.000.000 de litros de leite, i— en Holanda somentes de leite condensado, outeñense 209.000.000 de litros...

Eis eiquí, expostas en mínima parte, algunhas das faces económicas do noso sufrido país. O mesmo cadro de desarranxo, abandono e incapacidade, é o que Galiza ofrece en todo o seu panorama económico. Non é pois eistrano que o índice emigratorio galego, sexa o máis outo de toda a Península; elo remanece principalmente da presión dos baixos niveles de vida dunha terra que, debía ficar entre as máis ricas e prósperas de Europa.

O Ballet Galego Da Coruña

E' ben sabido que o folklore nacional de Galiza é un dos grandes folklores universais, e referido a península Ibérica, pola súa riqueza e variedade, pola pureza de temas i expresión e o que máis fondo cala no sentimento e creación populares.

Nembargantes, por carecermos de grandes músicos de rango internacional, como no caso do folklore andaluz, o noso ricaz patrimonio musical popular permaneceu deicagora pouco menos que estático, limitado ás súas fronteiras naturais.

Endebén, compre sinalar o labor intenso a prol da recopilación i estudo do noso folklore, e das masas corais entre as que se destaca a notabilísima "Polifónica de Ponte-

vedra" doadamente coñecida dos públicos cultos de Europa.

Tamen, debemos de dicilo, nos prometedores anos da República. Xesús Bal y Gay, o gran musicólogo galego, traballou arreo nun posibel ballet galego, mais o trebón da guerra civil esfriangullou isa fermosa ilusión.

Asemade, Xoaquín Pérez Fernández, o celebrado bailarín e director da Compañía de Danzas Hispano-Americanas do mesmo nome —viñas de orixe— prometeu nunha das súas estadas na Terra, estudar e por en escea un ballet galego, cousa que deicagora se non levou a cabo.

A carón distes feitos que sinalan un nobre anxeo de progredir no renacemento da personalidade cultural de Galiza como entidade nacional diferenciada, xurde o notábel "Ballet Galego da Coruña", que, nembargantes a brevedade da súa existencia baixo a xenial dirección de Xosé Manoel Rey de Viana, leva colleitado en Galiza e España sinaladísimos triunfos, o que o levou a sere contratado polo empresario do famoso Ballet Ruso pra futuras actuacións no Teatro das Nacións de París, e no Festival de Florenza, a se realizar próximamente, e unha xira por Belxica, Alemaña, Austria e Suiza.

Entre os numerosos triunfos outidos polo notábel "Ballet Galego de Coruña", figura o primeiro premio no III Festival Folklórico Iberoamericano de Cáceres, a Medalla de Ouro e o Premio da Crítica do Festival Internacional do Cine e a Danza celebrado en Valenza.

E no que se refiende a Galiza, atal é o afervorado entusiasmo que provoca as súas actuacións, que pón de noto a identificación espiritual do povo coiste notábel e xa famoso conxunto artístico de danzas, que tanto prestixio lle dona a Galiza a á súa cultura diferenciada na Hespéria i en Europa.

A NOSA TERRA

(NUESTRA PATRIA)

REGISTRO NACIONAL DE LA PROPIEDAD INTELECTUAL (en trámite)

Director: MANUEL PEDREIRA

Redacción: AVENIDA BELGRANO 2186

FIESTRA CULTURAL

NOVAS

Achase no prelo o 2º número da mañífica revista "VIEIROS", editada polo Padroado da Cultura Galega, de México.

O SEMINARIO DA CULTURA GALEGA, que funciona co patrocinio da Facultade de Letras da Universidade de Bahía (Brasil), vai sacar o 1º nº da revista adicada á nosa cultura, integrando as series de edicions da dita Universidade.

"Galaxia" editará nas proisimas semáns o 3º tomo do DICCIONARIO ENCICLOPEDIICO GALEGO-CASTELAN, de D. Eladio Rodríguez González. Amais de comprender a obra até a letra Z, terá unha engadega con verbas non recollidas polo autor e un valiosos apéndice con datos e informacions pra mellor coñecer o noso idioma.

Brais Pinto era un afiador galego que logo de percorrer o mundo morreu en Madrid. Coma un homaxe o traballador galego, un grupo de estudantes universitarios galegos alí residentes fundaron unha entidade que leva o dito nome. Levan editado varios libros de poesía de Cribeiro, Graña, Fernández Ferreiro e outros. Agora dictan un importante curso de idioma galego.

Acaba de fundarse en Barcelona o "CIRCULO DE ESTUDIOS GALLEGOS", que rixe o xoven i entusiasta galeguista noiés Manuel Caamaño Suárez. Son propósitos da nacente entidade dar a coñecer na capital catalana os valores que siñan a personalidade nacional galega. Seus integrantes son na maoría mozos galegos alí radicados. Nas xuntanzas semanaes que reaizan, debaten problema económicos, históricos, sociais e culturais da Patria. Anáís deso, dictan un curso de idioma galego.

Na universidade de Compostela fundouse recentemente unha asociación de estudantes denominada "O Galo". Ten por finalidade difundir e prestixiar a nosa cultura nas súas mais elevadas manifestacións. Próximamente reaizaran unha exposición colectiva de pintura galega, na que estarán representados pintores radicados dentro e fora de Galiza.

Citania, editora galega de Bós Aires, acaba de sacar do prelo dous libros do ictiologo galego eisilado en Venezuela D. Xosé M. Mosqueira Manso. Tíduanse: "Las tortugas del Orinoco" e "La cuna gallega de Cristóbal Colón". Iste derradeiro mostranos unha rotunda documentación, ampriando a tese, de "Colón gallego" de García de la Riega, ollado o tema esta vez non só polo historiador: senón tamen polo home de mar.

A "ASOCIACION ARGENTINA DE HIJOS DE GALLEGOS" si-gue este ano con grande eisito o segundo ciclo de idioma galego. As crases dictanse no Centro Lucense (Belgrano 1841 - Bs. As.) e están a carrego de E. Blanco Amor. Compre destacar a gran cantidade de alumnos regulares, moitos deles estudantes de Filosofía e

Letras que nin siquera son de orixen galego.

As tres máis importantes entidades galegas de Venezuela (Centro Galego, Casa de Galicia e Lar Galego) acaban de fusionarse nunha soía denominada Irmandade Galega. Preside D. Anxel Feixoo González. Compre destacar o fervor galeguista da nova Asociación. Recentemente editou unha revista adicada a Castela.

Reorganización do Consello de Galiza

O Consello de Galiza, fundado e presidido polo ilustre guieiro da galegidade Alfonso R. Castelao, representación viva e permanente da derradeira vontade do noso povo espresada nas eleccións, livres de Febreiro de 1930, e no Plebiscito de Autonomía de Galiza no histórico 28 de Xuño do mesmo ano, e pra soster arreo e sen acougo a loita permanente até que Galiza conquira a súa autodeterminación política como povo e como nacionalidade con personalidade propia, e dende ista posición afirmar a súa vontade de formar parte no artellamento dunha comunidade política, democrática e republicán federal ou confederal na que poidan vivir e conviviren irmanados todos os povos que moran na Península Ibérica.

Mais pra conquerirmos estes propósitos, é indispensable e urxente artellar doadamente a

coordinación de todos os esforzos pra derrubar o aital réxime totalitario, dictatorial e contrario ós principios máis esenciaes da liberdade e a diñidade dos povos e dos homes que opreixa.

E niste senso, o Consello de Galiza, consente dos seus deberes a carón de Patria e do seu Povo, que teima sumar todas as vontades que coinciden co istos propósitos e desexos, que após da súa recente reorganización en base a representacións persoas colectivas, representativas das dúas Galizas, a Galiza territorial e a emigrada, que lle insuflou un ritmo máis áxil e representativo popular onde os galegos, todos e cada un, sintense parte e presentes na patriótica tarefa de traballar arreo por Galiza, coa sola exclusión dos que teiman sistemas contrarios a liberdade e democracia.

O CONSELLO DE GALIZA TIVO UNHA ESTREVISTA CON D. FERNANDO VALERA

En misión diplomática polos países sudamericanos estivo en Bos Aires o doutor Fernando Valera Aparicio, ministro de Asuntos Exteriores do goberno republicán hespañol no exilio, con asento en París, e que preside o ilustre xeneral D. Emilio Herrera.

O doutor Valera deu unha notabel conferencia encol do intre aitoal hespañol e as súas perspectivas en futuro, no Centro Republicano Español de Bos Aires.

O ilustre visitante que é un afervorado federalis-

ta concedeu unha audiencia especial extrietamente privada a unha comisión representativa da colectividade galega encabezada polo Consello de Galiza, axustándose a conversa os problemas inherentes ó goberno republicán español no exilio e, a necesidade imperiosa dunha orientación republicán federal, único vieiro pra comprensión e a grandeza da República e das nacionalidades —Galiza, Euzkadi e Cataluña— que arelan a convivencia fradernal no exercizo da súa autodeterminación.